

Logopedia, tom 30, pod red. Stanisława Grabiasa, Lublin, 2002, ss. 256. Większość przedstawionych w tomie artykułów została wygłoszona i poddana pod dyskusję na XIV Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Polskiego Towarzystwa Logopedycznego, która odbyła się w Lublinie w dniach 5-6 kwietnia 2002 r. Autorami artykułów są najwybitniejsi w Polsce specjaliści, reprezentujący wiodące ośrodki logopedyczne w Polsce i zajmujący się badaniem zaburzeń mowy w aspekcie zarówno teoretycznym, jak również praktycznym, wykładają na podyplomowych studiach logopedycznych, oraz studiach magisterskich ze specjalnością logopedyczną. Wynikiem ich pracy badawczej, terapeutycznej oraz doświadczeń dydaktycznych są opracowania podstawowych zagadnień z zakresu patologii mowy. Opracowania te mają charakter interdyscyplinarny, w opisie zaburzeń językowych rysuje się perspektywa psychologiczna, medyczna, lingwistyczna i pedagogiczna znajdująca aplikację w diagnozie i terapii osób z różnymi trudnościami w komunikacji językowej. Nowatorstwo ujęcia problematyki wynika z wykorzystania nowoczesnych metodologii opisu zjawisk w patologii mowy, np. teorii kognitywnej, teorii komunikacji oraz wiąże się z wykorzystaniem nowoczesnej aparatury w diagnozowaniu i terapii zaburzeń mowy